

THƯỢNG TỌA THÍCH TRÍ QUANG VÀ ĐẠI TƯỚNG MINH (HAY NHỮNG GIẤC MƠ LÃNH TỤ)

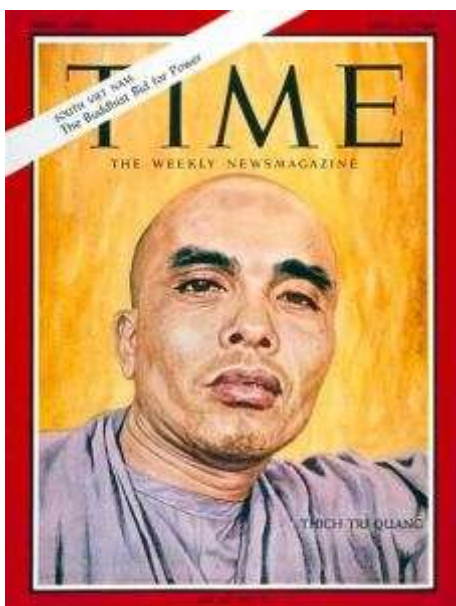

Trung Tướng Nguyễn Hữu Có, sau 1975, bị CS đưa vào các trại tập trung ở miền Bắc như Hà Tây và Thanh Lâm (Thanh Hóa). Ở Thanh Lâm, ông được giam ở một biệt khu gồm 10 nhân vật cao cấp quân sự và hành chính của VNCH, do đó sự tiếp xúc giữa ông và các đội lao công khổ sai rất hạn chế (Theo lời cựu Đại Tá Luật, nguyên Tỉnh Trưởng Ban Mê Thuật cho đến tháng 3/75 sang Mỹ theo diện HO năm 1993, hiện đang cư ngụ tại St. Peterburg, FL cho biết : Nguyễn Hữu Có đã làm ăng ten trong trại tù cộng sản. Hắn đã bán đứng nhiều chiến hữu để khỏi bị đi lao động).

TT Nguyễn Hữu Có

Tuy nhiên, một số đội đó đã tiếp xúc và nghe ông phân trần về riêng ông. Đọc xong bài tường thuật này, người ta sẽ thấy sự tráo trở của Thượng Tọa Thích Trí Quang (người chủ chốt của PGAQ trong các vụ biến loạn 1963, 1967 và 1975) ra sao, ngay cả với những Phật tử đặt hết lòng tin nhiệm vào ông. Nhưng đã quá trễ. Người ta phải biết điều này từ 12 năm về trước. Hồ Văn Quang, một tù nhân bị khổ sai vừa mới tới Mỹ qua diện HO, đã được nghe ông kể chuyện như sau :

Thượng Tọa Thích Trí Quang

Khi còn ở Đài Loan, tôi đã nghe bài nói chuyện về việc từ chức của TT Thiệu về việc từ chức và trao quyền lại cho ông Trần Văn Hương. Tôi bay về Việt Nam. Trong tôi, điều chắc chắn là thế nào ông Hương cũng phải nhường chức Tổng Thống lại cho Đại Tướng Dương văn Minh. Khi về tới VN thì mọi chuyện coi như xong xuôi. Với tình bằng hữu, tôi đã tìm đến tướng Minh để coi có việc gì làm không. Minh tiếp tôi niềm nở và câu đầu tiên Minh nói với tôi :

– Ô ! Anh Có, sao anh đến chậm quá. Trong tình thế này anh em mình mỗi người phải góp một tay mới được. Thôi thì anh lên Tổng Tham Mưu phụ giúp với anh Vĩnh Lộc, rồi sau mọi việc sẽ tính...

Tôi thì ở Đài Loan mới về, nói thực thì mình cũng muốn cái chức Tổng Tham Mưu Trưởng lắm. Nếu Minh cho lập nội các thì thêm chức Bộ Trưởng Quốc Phòng càng tốt... Trong lòng tôi nghĩ vậy, nhưng rồi tôi chả được nhắc đến gì vì mọi việc chính trị lúc bấy giờ đều do sự sắp xếp giữa Minh, ông Vũ Văn Mẫu và nhất là Thượng Tọa Thích Trí Quang. Tôi có cảm giác như lúc đó Thượng Tọa Thích Trí Quang mới chính là Tổng Thống, còn Minh chỉ là người giúp việc cho Thượng Tọa Thích Trí Quang mà thôi. Tôi lên Tổng Tham Mưu, ở đây Vĩnh Lộc bảo tôi :

– Thôi anh về chơi đi, tình hình này chẳng có việc gì phải bàn cãi nữa đâu. Để chờ Tổng Thống Minh có quyết định như thế nào, chứ anh mà ngồi đây thì uổng phí lắm. Tôi chạy đi chạy về, khi thì Dinh Độc Lập, khi thì Tổng Tham Mưu, khi

thì đi với Minh vào Ấn Quang...Suốt ngày chạy liên miên, nhưng “Thầy” Trí Quang cứ bảo :

– Tổng Thống và các ông phải bình tĩnh vì mọi việc tôi đã sắp xếp đâu vào đấy rồi! Phía bên kia người ta đã gặp tôi và đã bàn lập một phái đoàn gặp các ông mà bàn luận về việc hòa giải lập chính phủ liên hiệp trong vài ngày tới thôi, chậm nhất là vào ngày 29/4.

Minh và nội các chạy đi chạy về liên tục, nhất là Minh ngày nào cũng điện thoại hoặc đích thân gặp Thượng Tọa Thích Trí Quang để xem tình hình. Lúc lúc Thượng Tọa Thích Trí Quang gần như không muốn tiếp Minh mặc dầu Minh là đương kim Tổng Thống. Tôi cho Minh ở giai đoạn này vì bản chất thật thà và quá ngây thơ trong cách làm chính trị của ông ta. Tôi hỏi Minh :

– Tổng Thống phải làm thế nào chứ ? Minh có thể gặp thẳng bên kia, chứ qua “thầy” mãi thì sự thể ngày chỉ trầm trọng thôi.

Ông Mẫn nói :

– Trung Tướng cứ nôn nóng mãi! Chính trị chứ đâu phải quân sự mà cứ đánh ào ào tới là được.

Thích Trí Quang

Tôi nghĩ cũng buồn vì sức Minh có hạn trong khi tình hình quá rối ren. Minh kham không nổi thành ra mọi việc phải nhờ vào ông Mẫn và nhất là Thượng Tọa Thích Trí Quang. Sự có mặt của tôi như không gọi cho Minh một cái gì tin tưởng, do đó trong nội các mà ông Mẫn thành lập, mặc dầu còn nhiều chỗ còn trống nhưng vẫn không có tên tôi! Tôi có hỏi Minh thì Minh trả lời:

– Thầy Trí Quang và ông Mẫu đang sắp xếp...

Cái chức Xử Lý Tổng Tham Mưu Trường Quân Lực cũng có lẽ được Thượng Tọa Thích Trí Quang đưa ra vào giờ chót và ông Hạnh (đầu hàng CS từ lâu) đã thực hiện quyền hạn của mình lần đầu tiên vào sáng 30/4/1975 với lời tuyên bố tất cả các binh chủng phải hướng mũi súng lên không và chờ lệnh, không được hành động bất cứ việc gì nếu không có lệnh phát trên đài phát thanh...

Vào ngày chót, suốt chiều 29 rạng sáng 30/4, một đêm mà hoàn toàn chúng tôi không ngủ để đón chờ phái đoàn Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam...Như hồi này tôi nói, Minh làm việc với nội các tại Dinh Độc Lập rất ít mà tại Ấn Quang thì nhiều hơn... Tôi nói với Minh :

– Tổng Thống nên coi lại tình hình và phải có hướng khác, chứ tôi thấy thì hình như bên kia không hề đá động gì đến hòa giải hay thương thuyết gì rồi đó...

Minh, vẻ mặt u sầu, buồn buồn nhưng luôn luôn ngồi đứng không yên, hết gọi chỗ này, lại gọi chỗ kia và riêng số điện thoại của Thầy Trí Quang là sát tay của TT nhất. Khoảng 4g30 chiều 29/4/1975, tôi và Minh trở lại Ấn Quang gặp “Thầy” Trí Quang. “Thầy” vẫn tiếp tục nói câu :

– Tổng Thống đừng nôn nóng, mọi việc sáng nay tôi đã gặp được phía bên kia và họ nói là chậm lắm tối nay sẽ đến, và có lẽ ngày mai là chúng ta họp bàn với họ được rồi.

Mọi người ai cũng hỏi họp chờ đợi, hết ngồi lại đứng, đi đi, lại lại... Mỗi người đều theo một ý nghĩ riêng trong chờ đợi Thời gian sao mà dài quá.

Một...hai..bạ..bốn giờ sáng, phía Ấn Quang vẫn im lặng như tờ. 4g30 sáng, Minh không thể chịu đựng nổi nữa, nhắc điện thoại lên, bên kia đầu dây vẫn chưa có ai bắt...Sau chừng 4 lần “reng” thì tiếng Thượng Tọa Thích Trí Quang nhẹ nhàng Huế :

– Tổng Thống đó hả. Kính chào Tổng Thống. Mãi tới giờ này tôi vẫn chưa thấy gì cả, phía bên kia vẫn không đưa người tới và với tình hình quân sự hiện tại họ đã vào đô thành rồi Theo tôi giờ này giải pháp chính trị không thích hợp nữa và có lẽ vai trò của tôi không thể giúp ích gì cho Tổng Thống trong lúc này. Bây giờ Tổng Thống còn là vị Đại Tướng giỏi về quân sự thì Tổng Thống nên dùng cái lợi thế của Tổng Thống trong cách kết thúc đi. Xin kính chào tạm biệt Tổng Thống.

Minh buông máy thở ra chán nản, hai tay ôm lấy đầu, ngồi thín thít không nói một lời Chúng tôi tất cả ngỡ ngác. Cả phòng im phăng phất mặc dầu bây giờ ngoài đường đang quá chộn rộn cho cảnh hỗn loạn cao điểm nhất của chiến tranh. Năm giờ sáng. Minh bảo chúng tôi :

– Thôi các ông ai về nhà nấy, tắm rửa, ăn sáng, ăn mặc chỉnh tề. Đúng 8 giờ sáng chúng mình gặp nhau tại đây để bàn chuyện tiếp...

Mọi việc tới đây kể như kết thúc mối tình giữa Thượng Tọa Thích Trí Quang và Minh, và nó cũng sẽ kết thúc cuộc đời chính trị của Minh trong vài giờ tới!

Tôi từ giã Minh và Dinh Độc Lập từ đó...

Và dĩ nhiên đã không có mặt trong nội các của Minh và Mẫn trong khi bàn giao hay ký kết văn bản đầu hàng vô điều kiện...

Việt Nam Cộng Hòa do Tổng Thống Diệm dày công gầy dựng đã tan theo hư không mà đi...

Saigon Nhỏ 26/8/1994

Hồ Văn Quang

Nguồn: <https://ongvove.wordpress.com/2009/04/29/th%C6%B0%E1%BB%A3ng-t%E1%BB%8Da-thich-tri-quang-va-d%E1%BA%A1i-t%C6%B0%E1%BB%9Bng-minh-hay-nh%E1%BB%AFng-gi%E1%BA%A5c-m%C6%A1-lanh-t%E1%BB%A5/>

www.vietnamvanhien.org

